

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 5. De Pace.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

nis moribus conformitatem.

Postulatio gaudij. Domine IESV
Christe, læticia mentium, exultatio
cordium, gaudium vniuersæ terræ,
qui seruos tuos gaudere vis, & sæpè
in medijs tribulationibus lætitia per-
fundis, & ad ineffabile gaudium in-
uitas, aperi nobis hanc abundantif-
simam segetem gaudiorum, & quan-
ta sit in nobis ex te & ex donis tuis
causa lætitiæ, oculis nostris ostende,
vt ita mala & peccata nostra lugea-
mus, quòd à vero gaudio de misera-
tionibus tuis nullo tempore separe-
mur. Tranquilla, amantissime Deus
noster, conscientiam nostram vitæ
puritate, conuersationis feruore, &
reliquis muneribus tuis, vt apta sit
gaudium verum de te concipere, &
in te iugiter delectari. Amen.

De Pace. §. V.

PAx est voluntatis affectus, quò
subijcitur Deo, & in eo quod bo-
num est, consentimus homi-
nibus, & voluntates ac appetitiones
E 4 nostras

- nostras in vno virtutis desiderio coniungimus. Pace ergò subijcitur Deo; de qua Paulus: *Iustificati per fidem, pacem habemus ad Deum.* Et concordamus hominibus: quare idem Paulus ait: *Cum omnibus hominibus pacem habentes.* Ac tandem consentimus nobismetipsis. Ideòque dixit Dionysius: *Pacem esse omnium vnitiuam & consensus operatiuam.* Hic affectus cum nos ipsos pacat, vocatur pax. Vnde Augustinus ait, quòd *pax est tranquillitas ordinis*: cum verò alij nos consensione iungit, vocatur *concordia*; quod vt explicet, idem ait: *Pax hominum est ordinata concordia.*

Incitamenta ad pacem sunt: I. Pacis nobilitas, & suauitas, quam optime describit Laurentius Iustinianus in hunc modum: *Magnum pacis est bonum. Est namque pax securitas mentis, tranquillitas animi, simplicitas cordis, vinculum amoris, consortium charitatis.* Hæc simulationes tollit, bella cõpescit, iras comprimit, superbos calcat, humiles amat, discordes sedat, inimicos concordat, cunctis est placida, nescit extelli

extolli, nescit inflari: hanc qui accipit, teneat, qui perdidit, exquirat, quoniã qui in ea non erit à Deo alienus efficitur. Nec ad hereditatem Domini poterit peruenire, qui bonum pacis non studuerit possidere.

II. Sicut Sacrificium acceptissimum Domino est, spiritus contribulatus, ita & spiritus pacatus. Illud non despicit, in isto verò eius spiritus abundè requiescit: illud libenter recipit, istud exultanter admittit. Quia spiritus contribulatus meretur veniam, pacatus autem impetrat gloriæ coronam. Vnde Cyprianus ait: *Sacrificiũ Deo maius est pax nostra, & fraternæ concordia, & de vnitæte Patris, & filij, & spiritus sancti plebs adunat, Neque enim in sacrificijs, quæ Abel & Cain primi obtulerunt, munera eorum Deus sed corda intuebatur, vt ille placeret in munere, qui placebat in corde. Abel pacificus & iustus, dum Deo sacrificat, innocenter docuit & ceteros, quando ad altare munus offerunt, sic venire cum Dei timore, cum simplici corde, cum lege iustitiæ, cum concordia*

Cypr. de
orat. Do-
minica.

pace. Meritò ille, dum in sacrificio Dei talis est, ipse postmodum sacrificium Deo factus est, vt martyrium primus ostendens, initiaret sanguinis sui gloria dominicam passionem, qui & iustitiam Domini habuerat & pacem. Tales denique à Domino coronantur, tales in die iudicij cum Domino vindicabuntur.

III. Si nihil maius, nihilque vtilius homini esse potest, quàm Deum habitatorem habere, & eius misericordia ab omnibus malis defendi, hæc duo hominibus pacificis promissa sunt. Nam & *in pace factus* Psal 75. 3. *est locus eius.* Et Paulus ait: *Pacem habete,* 2. Cor. 13. *& Deus pacis erit vobiscum.* Et verè ille Deum à se repellit, qui consultò à suis fratribus dissidet, & minimè cum diuina voluntate consentit.

Actiones pacis sunt: I. Diuinis preceptis se subiicere; iussa & inspiraciones Dei sequi, & proprium arbitrium secundum beneplacitum diuinum inflectere.

II. In prosperis, & in aduersis,
Dei

Dei voluntati consentire, & nec sensu, nec voluntate ab eius voluntate differere.

III. Peccata, quæ sunt seminaria discordiæ inter Deum, & hominem fugere, & pro posse sanctissimis Christi moribus assimilari.

IV. Idem cum omnibus sapere, idem dicere, id est, in his, quæ decent, & bona sunt, eundem sensum, (quo ad eius fieri poterit) idem iudicium habere, & de rebus non aliter quàm prudentes loqui.

V. Fratribus, quibuscum vivimus, conformari in cibo, potu, & somno, in vestibus, moribus, & operibus, quæ nec legi Dei, nec arreptæ professioni repugnant.

VI. Ita sanctè & circumspectè vivere, ut nullus de nobis querelam habeat, nullus iustam ex nostris dictis aut factis, causam perturbationis accipiat.

VII. Carnem legi Dei repugnantem, & bella cientem, spiritui subijcere.

VIII. Sensus, vsus membrorum,
E 6 & inte-

& interiora, atque exteriora opera ex usurationis disponere.

IX. Cogitationes, affectiones, voluntates, & intentiones secundum præscriptum virtutis moderari.

X. Nosmetipsos discutere, & considerare, & aliorum dicta aut facta, quæ ad nos non pertinent, tanquam inutilia & noxia, relinquere.

XI. Radices omnis perturbationis, scilicet propriam voluntatem, spiritum libertatis, & placendi desiderium, euellere.

XII. Zizania, quæ sine damno tritici eradicari non possunt, patienter usque ad tempus messionis tolerare.

XIII. Bona, nullo præcepto, nulla uè lege debita, pro vitando fratrum scandalo, usque ad tempus intermittere.

XIV. Animi nostri tranquillitatē, ex aliorum dictis aut factis nequaquam pendente[m] habere.

Postulatio Pacis. Domine IESU
Christe, dulcis & vera, *pax nostra,*
qui fecisti ytraque unum, & pacem
euange-

Eph. 2.
340

euangelizasti his, qui longè, & ijs, qui propè sunt, rebellia & inquietà corda nostra dono charitatis pacifica, vt dum omnes secundùm te, ex te, & propter te diligimus, cum omnibus pacem habeamus. Da nobis & Rex pacifice, pacem cum Patre tuo, ac Deo nostro, per veram ad suam voluntatem subiectionem: Da pacem cum bonis per sanctæ conuersationis conformitatem: Da pacem cum malis per iniuriarũ & afflictionum tolerantiam: Da pacem cum nobismet ipsis per voluntatum & appetituum concordiam in bono, vt ex ista pace, tibi gratissima, ad æternam pacem transeamus. Amen.

De Misericordia. §. VI.

Misericordia est virtus, qua dolemus & tristamur de miseria proximi, quam si commodè possumus, à fratre depellimus, & ei per auxilium spirituale, aut temporale subuenimus. Breuius definiunt Augustinus: Est, inquit, aliena miseria in nostro corde compassio: qua utique si

E 7 possumus

Aug. 29.
de ciuis.
Dei c. 3.